

i alt Fald mange, som havde overordentlig svært ved at faa den Tanke i deres Hoveder. Det synes nu, at der er en Del ærede Medlemmer, som have svært ved at tro, at Forholdene kunne forandre sig til den anden Side, de have svært ved at tro, at vi igen skulde komme ind i en Opgangsperiode af varig Art. Det har dog vist sig, hvad Statsfinanserne angaar, at Indtægten er stigende, og at de Betragtninger, jeg i Fjor gjorde gældende her i Tinget med Hensyn til Virkningen af Overgangstiden, hvad Toldloven angaar, i ikke ringe Grad have holdt Stik, og det er min Tro, at det fremtidig i endnu højere Grad vil vise sig, at disse Betragtninger have været begrundede.

Man maler i det hele taget fra en vis Side med begsorte Farver, og jeg kan her ikke undgaa at fremhæve, at medens det tidligere især har været fra radikal og socialdemokratisk Side, man har malet med disse Farver, synes nu den sorteste Pensel at være gledet over i andre Hænder. Det er Højretalerne, der denne Gang have været længst fremme i saa Henseende, og jeg kan ikke nægte, at jeg har faaet det Indtryk, at man for at fremkalde det mørkeste finansielle Billede ikke viger tilbage for ligefremme Urimeligheder, saaledes som naar det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) opgjorde Resultatet af de 8 Aar, Perioden fra 1901—09, paa en saadan Maade, at vi i den Tid havde haft et virkeligt Underskud af 60 $\frac{2}{3}$ Mill. Kr. Det naaede det ærede Medlem til ved ganske at udelukke de Indtægter paa §§ 8—9, som have Karakteren af Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld, og ved derimod at medtage samtlige Udgifter paa § 27, selv om de i Virkeligheden ikke havde Udgifts Karakter. Det ærede Medlem fra Kallerup (N. P. Jensen) har allerede berørt dette, og jeg skal kun yderligere støtte det ærede Medlems Bemærkninger i saa Henseende med et Par ret slaaende Eksempler.

Det er noget ejendommeligt, naar man som det ærede Medlem vil gaa tværs igennem Tallene og fremlægge, hvorledes Sagen — ikke formelt, men — reelt forholder sig, saa at regne som Udgift, der forøger Underbalancen, det, man det ene Aar efter det andet anvender paa Afbetaling af sin Gæld. Det gør ogsaa et ejendommeligt Indtryk, naar vi se det ærede Medlem for Finansaaret 1906—07 opføre som Udgift det 20 Mill. Kr.s Indskrivningsbevis, der er deponeret som Hypotekbankens Grundfond. Formelt er det

naturligvis en Statsgæld, Danmark har paadraget sig, reelt er det det ikke. Reelt er heller ikke den Udgiftspost, som her staa opført paa Statsregnskabet for dette Aar, nogen virkelig Udgiftspost. Nogen saadan Udgiftspost er heller ikke de 5 Mill. Kr., der for samme Aar staa opførte som Udgift til Dannelsen af Stats-Brandforsikringsfonden. Det ene som det andet er i Virkeligheden Statsejendom og bliver ved at være det. Men ved denne ejendommelige Opstillingsmaade naar det ærede Medlem at faa dette ret gode Aar, 1906—07, til at figurere med et Underskud paa 21,354,000 Kr., medens det formelt i Statsregnskabet figurerer med et Overskud paa godt 13 Mill. Kr. Dette Overskud er ikke reelt alt sammen, det indrømmer jeg, men naar man gør det korrekt op, vil man, selv om man sætter Aktiverhvervelser som Jernbaneanlæg o. lign. til Nul — hvilket man selvfølgelig i og for sig ikke bør gøre —, dog faa et Overskud paa i hvert Fald et Par Millioner ud deraf.

Endvidere maa jeg gøre opmærksom paa en saadan Paastand af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds som den, at Skatteevnen her i Landet ikke skulde være steget siden 1870. Ja, var det Tilfældet, maatte vi være noget ganske enestaaende i Europa, ja, i den hele Verden, og var det sandt, maatte vi i Virkeligheden være økonomisk trykkede til Jorden efter den uhyre Vækst, der efter den Tid har været i vore offentlige Byrder paa de til Stat og Kommune. Men heldigvis forholder det sig aldeles ikke rigtigt. Hvilket Beregningsgrundlag man end anvender, vil man komme til det Resultat, at selvfølgelig er Skatteevnen, Evnen til at bære de offentlige Byrder, tiltaget i meget høj Grad siden 1870. Vor Nationalindtægt er efter Statistisk Bureaus Opgørelse fra 1870 til 1910 tiltaget med 221 pCt., medens Befolkningstallet kun er steget med 51 pCt. Og vor Nationalformue? Sligt beror naturligvis noget paa et Skøn, men det er i hvert Fald paa den sikre Side, naar man siger, at den er steget fra 4 $\frac{1}{2}$ —5 Milliarder til 7 $\frac{1}{2}$ —8 Milliarder Kr. i denne Aarrække.

Ligeledes hørte jeg med Beklagelse en Ytring fra det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), hvis Tale ellers glædede mig, idet jeg synes, at den i det hele og store var et nøgternt og godt Bidrag til Forhandlingen om vor finansielle Tilstand. Men det bedrøvede mig at høre den Udtalelse fra det ærede Medlem, at man kunde sammenligne vor finansielle Tilstand